

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Salvatgement familiar

L a història. Normandia, França, ara, Florence i Vincent, matrimoni amb èxit professional i tres fills de 9, 11 i 13 anys, decideixen divorciar-se, tot sembla rutllar a fi de bé, quan esclata la guerra entre ells per desempallegar-se dels fills.

La pel·lícula. És habitual en les comèdies sentimentals que quan la parella es trenca, mare i pare es barallin per allò de la custòdia dels fills. En la que ha dirigit Martin Bourboulon (París, 1979) passa just el contrari. Per tant, *Papá o mamá* enfila el to de comèdia tirant a negra, amb bones dosis de *slapstick* (tortells i garrotades), més uns aires de *screwball* (comèdia esbojarrada en diàlegs i gags verbals) en l'estricta tradició hollywoodense.

Ja en el pròleg, el film avisa de per on aniran els trets a través d'un vibrant pla-seqüència de dos minuts amb la presentació dels protagonistes. A partir d'aquí, en un crescendo gradual, l'acció dramàtica i física es va posant a cent, fins arribar a una sàdica batalla campal entre Florence (Marina Fois) i Vincent (Lauren Lafitte) que evoca la de *La guerra de los Rose*, quan Oliver (Michael Douglas) i Barbara (Kathleen Turner)

s'abraonaven salvatges. És la desintegració matrimonial, i aquí familiar. Els tres fills de la comèdia en són les víctimes propiciatòries de la ferotge guerra dels progenitors. Sense por a l'excés, *Papá o mamá* és això que assabenta el títol: haver d'escollir a quedar-se amb el pare o amb la mare. En sabotejar el dret a la custòdia compartida de forma desacomplexada, el film deixa prou al descobert, de manera patèticament divertida, l'egoisme, la violència i el ridícul primaris a que pot caure l'ésser humà dit civilitzat. Però com que estem en l'alliçonador terreny de la comèdia, la sang no arribarà mai al riu, si de cas al riure amb el sabor de farsa costumista, sempre al genuí estil francès. Oh, la là!

'Papá o mamá'**Director:** Martin Bourboulon.**Intèrprets:** Lauren Lafitte, Marina Fois, Anne Le Ny, Judith El Zein, Michel Vuillermoz, Cloë Allys.
França, 2015. 86'. JC Alpicat.

El tema. Per arranjar-ho tot, tot s'ha d'espatllar.

La imatge. La família al complet davant la casa familiar convertida en una falla valenciana.

La frase. "Tú decides siempre", es queixa Vincent a la Florence. És el problema (insoluble?) en la guerra de sexes: qui decideix trencar.

La recomanació. Divertida i estimulante per als cinèfils amants de la comèdia atípica. I sense prejudicis políticament incorrectes.